

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-й годині по полудні.

Реданція і
Адміністрація: уліца
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме задане
і за вложенем оплати
почтової.

Рекламувати незапеча-
тані візні від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасажа Гавсмана ч. 9 і
в п. к. Староствах на
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . — 40

Поодинокое число 2 с
З почтовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . — 90

Поодинокое число 6 с

Вісті політичні.

(До ситуації. — З австрійської делегації.)

Палата послів відбуде завтра, ві вторник, засідане. На конференції провідників клубів, котра відбуде ся в середу, буде остаточное постановлене, які предложенія правительства мають вийти на дневний порядок нарад палати ще в часі весняної сесії. Позаяк Чехи заявили, що не можуть голосувати за законом о податку від залізничних білетів доси, доки не будуть мати запоруки, що доходи з того податку будуть ужиті на знесеня мита та поліпшеня емеритальної платні і платні діурністів, то між послами єсть намір полагодити пенсійні закони ще перед законом о податку від залізничних білетів. Переговори в Чехах веде правительство дальше. Міністер др. Резек нараджував ся з пос Крамаржем, котрий на ту конференцію прибув із Будапешту. Коли Чехи будуть обставати при своїй ухвалі клубовій і не допустять до ухваленя податку від залізничних білетів, тоді правительство буде старати ся перевести в палаті лише закон в справі товариства пароходної плавби на Дунаю, а відтак закрие раду державну. — Рада міністрів не ухвалила ще остаточного речінця щодо складання краєвих соймів.

В австрійській делегації раджено в четвер над військовим бюджетом. Референт Вальтерекірхен предложив бюджет, а відтак міністер війни бар. Кріггаммер давав поясненя. — На

засіданю в пятницю по відчитаню внесень та інтерпеляцій міністер скарбу Каляй відповідав на різні інтерпеляції, а по промовах послів Повши і Толінгера над військовим етатом, забрав слово п. Барвіньскій: Мимо всіх мирових запевнень стоїмо такі уоружені, наче би ми мали війну вести. Між тим, коли спільні видатки зростають величезно, доходи зменшають ся. Населенє є в таким критичнім економічнім положеню, що мусить відоймати собі з уст, щоби могло заплатити податки. Однак не легко є обняти відповідальности за відмову деяких, необхідно потрібних видатків на оружну силу. Військовий заряд повинен бодай завести деякі ощадности. Бесідник заявляє ся за реформою військового карного поступованя і против варварских кар у війську. Жадає реформи приписів про відпустки для офіцерів і вояків, розширеня вже частково заведеного недільного відпочинку для вояків; ургє системизоване посади гр.-кат. військового пароха для Австрії, а одного для Угорщини. Вкінци заявляє ся за двоїтною військовою службою, за управильнєм віддаваня військових достав краєвим продуцентам. Висказує бажанє, щоби зичливим поведенем супроти жадань населеня міністерство вчинило лекшими тягарі, які населенє поносить для війська і домагає ся справедливого поведеня з вояками ненімецької і неугорської народности. — Дел. Герольд заявляє, що его сторонництво не може голосувати за бюджетом і то з річезких причин. Навіть найбільший патриот повинен остерігати перед дальшими видатками, натомість дораджуєвати, щоби армію вчїнено популярнішою. Се можна вчинити

реформою карної процедури і устороненем національного антагонізму в Австрії. — Дел. Бик заявляє ся за бюджетом в інтересі незалежного становиска монархії в заграничній політиці. Як довго дипломатія не може приступити до розоруженя, так довго находимо ся в примусовім положеню улїпшувати нашу мілітарну силу, хотяй зовсім не ведемо експанзивної політики. Бесідник згадує прс доставки для армії, знесеня демоляційних реверсів і обговорює розрухи в Триесті і у Львові, де безпотрібно ужито манліхерів, хотяй в таких случаях повинні вистарчити що найбільше шаблі. Вкінци доторкає справи військових капельмайстрів і лікарів. Промовляя ще дел. Шустершиц, Люзер, Вуковіц і Колячі, котрий вніє резолюцію в справі знесеня кар „Anbinden“ і „Sprangen“ та скороченя військової служби на два роки. Вкінци на внесенє дел. Барвіньского ухвалено всі петиції предложити до розправи безписьменного справозданя.

На засіданю в суботу промовляв п. міністер війни, відповідаючи на різні закиди, роблені військової управі в часі дискусії. По ухваленю військового бюджету звичайного приймає ще делегація внесенє пос. Кончіого, аби знести у войську кару anbinden. З черги приступлено до нарад над бюджетом надзвичайним. Референт пос. Поповский прилучає ся до слів признаня, з яким в часі дискусії відзивано ся о геройстві Бурів, але підносить, що таке признанє належить ся і армії англійській. Висказує свою радість з причини заключеня мира в полудневій Африці і бажає, аби прийшло до порозумів між всіма народами мо-

71

Передрук заборонений.

УАРДА.

Новість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого
німецького виданя.)

(Дальше.)

— До короля Хетів? — спитав Пентаур роздрознений.

— До найстаршого з его слуг, Тітуре¹⁾ — розповідав молодець дальше. — Я держав оба звитки папірусів в руці, коли Пентаур увійшов знову до печери. „Зраднику!“ — крикнув я до него; а він, не надумуючись довго, закинув мені аркан на шию, котрим ловить свої коні на пасовиску, а коли я мало не задушив ся і упав на землю, він з тим мурином, що єму вірний як пес, звязали мене. Він лишив при мені на варті того старого; відтак взяв звитки і побіг з ними. Але диви ся, онтам показують ся вже зв'язди і незадовго місяць зійде.

— Збирайтесь в дорогу, люди! — крикнув Пентаур. — Приведіть три найліпші коні, для

¹⁾ Імя се знаходить ся виписане межі Хетами на образах представляючих битви, що вкращають пільони Рамессея.

Горуса, для мене і для Кашти. Ви всі тут лишите ся!

Коли рудий бородач привів коні, показав ся вже був ясный місяць, а в годину опісля ввійшла подорожні на рівнину, посідали на коні, і пігнали ся вихрами в сторону як виділо ся озеро коло Кадеша, а коли сонце зійшло, побачили здалека вже й его зелену воду.

Коли доїжджали до озера, побачили на его західнім березі, де не було ніяких дерев, якусь чорну масу, що філювала то в один бік, то в другий, тумани пороку здоймали ся в гору, і блискало сьвітло, мов би від води відбивало ся сонце.

— Розпочалась битва, — відозвав ся Горусе, і з плачем припав своему коневі до шві.

— Але ще не все пропало, — сказав на то поет, і попер конем, змушуючи его добувати послїдних сил. Его товариші гнали за ним, але насамперед вправ кінь Кашти від змученя, а відтак і Горусів.

— З лівого крила може надійти ще ратунок, — відозвав ся увільнений молодець. — Я знаю, де его знайти, і побіжжу пішки. Короля можеш легко знайти, коли будеш держати ся ріки аж до камінного мосту. В передодній, тисяч кроків дальше на північ, в північно-західній стороні кріпости, має розпочати ся напад. Старай ся туди перейти і остеречи Рамзеса. Кличею Єгиптян єсть імя улюбленої доньки Рамзеса: „Бент-Анат“. Але хоч би ти й на крилах летів, та й в пору прийшов, то они его переможуть, коли мені не удасть ся повести ліве крило па ворога з заду.

Пентаур пігнав наперед, але незадовго і під ним впав кінь, а він тепер задоймив ноги як який бігун, і кликнув кличу: „Бент-Анат“, котрої звук додав єму подвійної сили, аж его стрітив кінний післанець ворога. Він того одним замахом скинув з коня, вихопив ся сам на его місце, і пігнав до борби як би на весіле.

Глава осьма.

Підчас нічної пригоди наших приятелів в таборі короля був великий рух.

Перед виходом сонця мало войско вимащерувати до від давна приготовленої битви.

Паакер віддав фараонові власноручно свій звіт о становищу ворога, скликали военну раду, і кождому відділові войска визначено, в котру сторону має насамперед іти.

Від полудня через Шабатун²⁾ машерував

²⁾ При описі битви під Кадешом держав ся автор повісти загально епосу Пентаура, народної героїської думи стародавніх Єгиптян. При кінці тої поезії єсть підписаний яко єї автор писар Пентаур. Той епос мав у Єгиптян так велике значіне, що его витесано в камени два рази в Лукзорі і раз в Карнаку. Та й в папірусах знаходить ся кілька разів згадка про него. Про велику катастрофу (виратованє опущеного короля з рук тисячів) згадує ся також словами епоса в Рамессею в Тебах і в Абу Сімбель в Нубії. Найліпший переклад тої староегипетської поезії зладив французский учений, єгиптолог Руже (E. de Rougé).

нархії. По промові кількох бесідників зложив пос. Яворський заяву іменем Поляків, що будуть голосувати за бюджетом, почім делегация приймила надзвичайний бюджет 38 голосами против 17. Відтак ухвалено ще бюджет спільного міністерства скарбу і закрито засідане. Слідуюче відбуває ся нині.

Новинки.

Львів дня 9-го червня 1902.

— **Впресовь. митрополит Шептицький** нахвалив ся в суботу на канонічній візитації в Соснові, підгаєцького деканата. В неділю був в Настасові, тереховельського деканата; в понеділок буде в Прошовій, ві втерок в містечку Струєві, в середу в Тереховлі, в четвер в Могильниці, в п'ятницю в Вишнівчику, в суботу аж до втерка по Зелених сьвятах в Зарванці, славній місцевості відпустовій. Звідтам поїде Впресовь. Митрополит до Козлова, бережанського деканата, де перебуде два дні 18 і 19 с. м.

— **Вісті з львівської апархії.** Сотрудництва одержали оо.: Вас. Гривняк (новопоставлений пресвітер) в П'єраєві, Льон. Туркевич з Прошової в Бурштині, Грин. Грушка з Лукавиці долішної в Мшаних сш іше directionis, Евст. Бартош з Зарванці в Городку, Стеф. Івасик з Острова в Лубянках горішних, Йос. Яросевич з Лубянок гор. в Збаражжі і Ал. Ганас з Бурштина в Прошовій. — О. Вальг. Белкот, катихит в Збаражжі, візваний до канон. інституції на парохію Заруде на міс. вересень с. р. — О. Марія Клодзьвський, сотрудник в Яричеві, одержав презенту на парохію Путятинці. — Конкурсний іспит зложили оо.: Волод. Венед. Скоробогатий, Іван Юрків, Людомир Зарицький, Мих. Ключ, Йос. Логинський, Богд. Ел'яшевський, Ник. Дем'яньський, Ник. Левицький і Волод. Левицький. — Кваліфікаційний іспит на катихитів для виділових шкіл зложили оо.: Ник. Галант, Ал. Грегорович, Мих. Туркевич і Іван Сухаровський.

— **Надане презенти.** Намістництво надало опорознену греко-кат. парохію в Ключеві великим о. Ізидорови Ганкевичеві, дотеперішному парохові в Устю епископекім.

той корпус, що звав ся по імені бога сонця Ра, мав обійти озеро від всходу, і впасти на неприятели з боку; корпус Сета з долішнього Єгипту надійшов був з Арнам, і мав творити середину; король сам хотів з добірними борцями на возах піти долиною, що після того, як казав проводир, була широка і догідна для їзди возами і сполучала ся з долиною ріки Оронта. Підчас коли другі войска займали би ворога, він міг відтак перейти в брід через ріку, і напасти з заду на кріпость Кадеш від північного заходу. Яко задна сторожа мав іти за ним корпус Амона з помічним войском з Етіопії, але иншою дорогою, котра після того, як казав зрадливий могоар, сполучала ся з его боевою лінією. Корпус Пта стояв в резерві на лівім крилі.

Вояки не лягали спати як звичайно.

Тяжко узброєні полки, що носили в одній руці щити великі до шів висоти рослого чоловіка а в другій боевий серп або остро кінчастий меч, стерегли табору³⁾, в котрім горіло багато огнів, довкола котрих лежали спочиваючі борці.

Тут подавали одні другим борцям з вином, там пекли м'ясо на деревляних рожнях, деінде знов кидали гравками, хто виграє добичу, котру здобуде, або грали о заклад, хто чий палець вгадає. При тім було дуже оживлено, нераз приходило й до бійки, так, що варта табору мусіла спорячих розганяти.

Недалеко загород, в котрих стояли коні, порались квалі, бо треба було коні на ново підковувати і острити вістря ратинц.

Слуги борців возових мали повно роботи, бо багато возів ішло через гори і треба їх було розбирати та перевозити на конях і ослах⁴⁾.

³⁾ Зображене табору зберегло ся на шильонах сьвятині в Луксорі і в Рамессею.

⁴⁾ На образі табору Рамзеса II. в Рамессею,

— **Нові церкви** будуть ставляти в Тернополі, в Звинячі горішнім, турчаньского повіта, і в Бикові, перемиского повіта.

— **До Парани** виїхало в п'ятницю чотирох Василян, а іменно: О. О. Хмилевський, Шкирман і Бжуховський та брат Горошук, й двох сьвітеских Русинів: н. н. Стенан Петрицький (цокінчений медик) і Гарух (учитель).

— **Пожар від грому.** Два 6 с. м. о годині 9 перед полуднем вдарив грім серед уливної дощу в хату Дмитра Тиркуса, господаря в Угерску, пов. стрийского. Хата аскурувана в „Дністрі“ на 500 кор. до 10 минут згоріла. Присутних в хаті було 5 осіб, на щастя грім їх зовсім не ушкодив.

— **Переконав нев'ірного.** В Лимановій в однім шинку розмавляло кількох селян о роботах в Пешті. Один з них, Підгірний, захвалював дуже тамопні зарібки та памавляв селян до виїзду з ним до Пешту. Коли один з присутних, Фльорек, не хотів тому якось дуже вірити та сумнівав ся о так сьвітлех пенітенських зарібках, понав Підгірний в таку лют, що кинув ся з пожем на Фльорка та поравив его так страшно, що життю его загрожує смерть.

— **Самоубийство ученика.** На стації Дрогобич-Трускавець кинув ся під колеса льокомотиви ученик VII. класу гімназії в Дрогобичі. Причиною мав бути анхий нестун в науках.

— **Красва шкільна рада** оголошує, що уетні іспити зрілости по ваканціях пічнуть ся в гімназіях: в академічній у Львові (цілі і поправки) дня 16. вересня с. р.; в IV. гімназії у Львові (I відділ цілі і поправки власного заведення) дня 26. вересня с. р.; в IV. Гімн. у Львові (II відділ. поправки) дня 17. вересня с. р.; в німецькій гімн. у Львові дня 15-ого вересня с. р.; в реальній школі у Львові (цілі іспити і поправки) дня 18-ого вересня с. р. Зголошення до іспитів і поправок приймають директори згаданих гімназій до дня 5. вересня с. р.

— **Конкурс для молодіжи ремісничої.** Магістрат м. Львова оголошує конкурсе на дві заповоги по 120 К. річно, котрі роздані будуть дня 11 вересня 1902 з фундації імени Цісаря Франц Йосифа I заложеної через бл. н. дра Йосифа Казимира Малиновского в 1880 р., з фонду призначеного для термінаторів. О заповоги ті убігати ся можуть лише хлопці бід-

дні, римо- і греко- католики, в віці від 12 до 16 літ, котрі учать ся ремесла у ремісників у Львові і ведуть ся бездоганно та пильно учать ся. Поданя заосмотрені в метрику, сьвідоцтво убожества і шкільне, посьвідчене роботодавця, потверджене через корпорацію, що до поведення і поступів петента в науці, вносити належить до магістрату найпізнійше до 31 липня с. р.

— **Практичний курс науки** для касиєрів і членів заряду спілок шадничих і позичкових (сист. Райфайзена) відбуде ся в часі від 14 до 24 липня с. р. в Кракові. На курсе той можуть бути прийнятими кандидати, представлені через заряди спілок існуючих або через комітети основуючі проєктованих і зголошених до бюро Патронату Спілок. Незасібні кандидати можуть узискати від краевого виділу стипендії до 50 К., о що треба в поданю о прийняте просити. Поданя неосеймцальовані належить вносити до бюро Патронату для спілок шадничих і позичкових у краєвім виділі найдалше до 20 червня с. р.

— **Руске товариство педагогічне в Самборі** отвиреє в сім році від 17-ого лаяня до кінця серпня курсе приготовляючий для учеників, що намірають по ваканціях піддати ся іспитови до 1-ої кл. Гімн. і на курсе та 1-ий рік семінарії учительської. — Згодосивні ся ученики знайдуть уміщене, удержане і науку в бурсі „Шкільної Помочи“ ім. сьв. Володимира В. за винагородженем 35 К. за весь час; ученики о власнім вікті, як також місцеві, платять 10 К. Товариство постарало ся о фахові сили учительські. Зголошувати ся у підписаних до 15-ого липня. — Від філії Тов. педагогічного в Самборі. За виділа: Т. Біленький, о. М. Ортинський, В. Котович.

— **Загальні збори філії „Просьвіти“ в Перемішлі** відбудуть ся в п'ятницю, д. 13 п. ст. червня 1902, о годині 2 по полудни, в салі „Руского дівочого Інститута“, зі слідуючим порядком днівним: 1) Справоздане уступаючого виділу; 2) вибір нового виділу; 3) внесення і інтерпеляції.

— **Пожар в копальні угля „Сатурн“** в Соєнівці. Минувшої суботи, коли робітники спустили ся в заводи на нічну роботу, один з гірників випустив з рук лямпу в коридори,

Тепер складали їх знову до купи та мастили колеса.

На виході від табору, коло бильдахіну, в котрім зберігано прапори, порались єреї і благословили воєків, різали жертви і сьпівали побожні пісні.

Нераз заглушували ті побожні пісні голосні голоси граців і тих, що любили пити, удар молотів і крики ослів та ржане коний.

Іноді дав ся також почути голосний рик усмирених боевих львів⁵⁾ короля, котрі ішли за ним до битви, а котрих нині не погодовано, щоби они були тим лютіши.

Посеред табору стояв намет короля.

Его окружалв довкола майже в хлопа високі щити тяжко збройних і були уставлені один побіч другого так, що творили ніби охорончу стіну, поза котрою знов стояли щити прибочної гвардії і возових борців. Войска помічні уставлені після народностай, стояли трохи дальше.

Тут можна було побачити чорного Етіопця зі здигним волосем, в котрім сторчали поодинокі пера, і красних, рівномірно збудованих „слонів піску“ з пустипі, що відділяла черетове море від Єгипту, бедра трясли ся ім корчево, они вимахували ратинцями і танцювали военного танця, там спочивали білі Сардинці у великих поломах і з мечами, тут видко було яснобарвних Лібійців з татуованими руками і струсяними перами на чубку деінде знов сиділи коло своїх коний Араби з кінчастими бородами, з котрих деякі мали списи а другі були узброєні в луки і стріли. Як вигляд сих помічних людий так і ріжнеродною

зображені поодинокі части возів як також і осли, що їх несуть.

⁵⁾ Про тих львів боевих згадує історик Дюдор і їх видко також на образах, представляючих короля ступаючого до битви.

була їх мова, але всі слухали прикауючих слів Рамзеса.

На середині королівского намету стояла легко збудована сьвятиня зі статуями тебанських богів і образами предків короля. Тепер виходив з неї запах каддила, бо обовязком єреїв було від навечеря битви аж до єї кінця приносити жертви королеви богів Амонови, даючий побіду богини з полудня Нехебі і божкови віини Ментеви.

Побіч намету, де спав фараон, була кліть з львами. Перед наметом, де відбували ся наради, повивішувано хоругви на високих жердках. Тепер було тихо в его широких і високих просторах. За то був тим більший рух в наметах, де варили їсти і в сполучених з ними продувних магізинах вина.

Особливо ясно був освьітлений намет, що займав велике довге місце, де звичайно обідав Рамзес зі своєю родиною. Прибочні сторожі з добутиими мечами стерегли входу до него і так дуже були завняті важностію своєю служби, що здавалось як би й не виділи тих полумисків, які вносили слуги фараона, єрни найзнатнійших Єгиптян або азієські невільники, що добиали ся до високого достоїнства стольників, відбираючи їх від кухонних урядників.

Кісні стіни єї нарадної сьвітлиці, котру можна було легко уставити і розібрати, були зроблені з непроникливої міцної матерії коврової пурпурової краски, що була тканя в Мемфісі, а котру красили Фенікіяни в Тьніє. Штуккарі в Саїє повишували були на ній срібними нитками сотки образів орла побіди, в котрого перекидала ся богиня Нехеб. Кедрове дерево підпор намету було оббите золотом, а шнури, що привязували єю легку будівлю до землі, були зроблені з тоненького срібного дроту сплетеного зі шовком⁶⁾.

⁶⁾ На великий случай знали Єгиптяни шовк

І Н С Е Р А Т И.

„**НЕКТАР**”

Головний склад у Відні, VI, Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

№ 1 в. надворні доставці Австро-Угорщини.

Доставці Двора царско-російського

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900,

найвища відзнака на загаль-

них виставах в Парижі,

Grand prix

найвища відзнака на виставі

в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль

найвища відзнака на виставі

в Стокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	№г. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з цейлоу
1/1	15.20	11.—	10.—	9.—	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5.50	5.—	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і упакування безплатно.

ОБРАЗИ
СВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня Леонарда да Вінчі
рпт. на міді величини 44×80 см. . . . . 12 зр.Свята Марія Мадонна Рафаеля вели-
чини 41×31 см. . . . . 4 зр.Непорочне почаття Мурілля величини
42×32 см. . . . . 4 зр.Христос при кривизні з Самаританкою
Караччіого величини 37½×63 см. . . . . 4 зр.

Ессе Номо Івіда Ремі вел. 49×39 см. . . . . 5 зр.

Христос несучий хрест Рафаеля вели-
чини 52×36 см. . . . . 4 зр.Всі ті образи (пости) наведених славних малярів
нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50%
дешевші як в торгівлях образами. Висилають ся
лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти
у М. Кучабінського Львів, ул. Чарнецького.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

П'яте цілком перероблене і добільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами,
обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт
і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстрацій хромолітогр., **200** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літе-
ратским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданнях більше як півтора
мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний
твір, як словар людского знання.Той лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на сплату по
3 зр. місячно.Замовлення приймає **А. Ляндовський**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві
без гачиків в різних величинах. Продає **Соболевський** годинникар у Львові,
площа Марійська (готель французкий).